

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De Paradiso cœlesti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Majus.

felicitatem suam statuerat ; & per æternitatem summam ex ea habebit miseriam.

Statue conscientie tue angores admittere nunc , cum tibi salutare esse possunt.

Vermis eorum non morietur , & ignis eorum non exstinguetur. *Isa. 66. 14.*

In æternum ergo necesse est te crucietur quod perperam te egisse in æternum memineras. *Bern. de Confid.*

DIES VIII.

De Cælesti Paradiso.

I.

Paradisus Cælestis grande bonum est , cum supra modum Sanctorum labores remuneretur , & tormenta Martyrum. *Ego ipse ero merces tua.* Dicebat Deus Abrahamo. Atque hæc merces omnia excedet , quæ ad eam promerendam præstare potes. Cruciatu nostri , quantumcumque magni sint , si & Sanctorum Martyrum tormenta æquarent , nullatenus tamen , inquit Apostolus , promissam nobis mercedem æquare possent. *Non sunt condignæ passionibus hujus temporis ad futuram gloriam , quæ revelabitur in nobis.* Imò filius Dei vult , ut consideratio , & spes felicitatis,

*Rom. 8.
v. 18.*

etis, quæ nos in Cælo manet, nos animer Majus
ad omnes pænas, & persecutiones, quæ
nobis eveniunt, non tantum patienti, sed
& læto, quin & exultante præ gaudijs a-
nimo perferendas. *Gaudete, & exultate.*
Magnam sanè felicitatem hanc esse oportet;
cùm Servator noster, qui ejus pretium
cognoscit, velit, ut in summis calamitati-
bus gaudeamus, idcirco, quòd hanc nobis
felicitatem accersant.

II. Paradisus Cælestis grande bonum
est, cùm ad id nobis promerendum opus
fuerit Dei ipsius sanguine; qui reapse dig-
num ejusdem pretium est. Pater æter-
nus, qui filium suum infinitè amat, Cæ-
lum ei, quatenus Redemptor est, dare no-
luit, nisi ad id obtinendum vitam suam
offerret. Et filius, cui pretium illius per-
spectum erat, id non nimis carò emere si-
bi visus est; imò gaudio sibi duxit, quòd
illud hoc pretio obtinuerit. Is est merca-
tor ille, cuius ipse in Evangelio meminit,
qui omnibus bonis ultrò se spoliatur, ad pre-
tiosam hanc gemmam sibi comparandam,
seque felicissimum judicat, quòd eam hoc
pretio impetrarit. Tanti Christo stetit
hanc felicitatem nobis impetrare. Et nos
eam nihilo obtinere volumus. Ipsius Crux
quantumvis ponderosa fuerit, ei levis vi-
deba-

Majus.

*Proposito sibi
gaudio susti-
nuit crucem.
Hebr. 12.*

debat, quod per eam ad beatum illum terminum pertingeret. Fide docemur, Crucem unicam esse viam, quæ eò nos ducat, quandoquidem Christus eam nobis sternere voluit. Et nihilominus eam timemus, & fugimus. An non viam, quæ ad hunc terminum perducit, ingredi nolle, idem est, ac nolle ad ipsum terminum pervenire?

*Quia solum-
modo ibi ma-
gnificus Do-
minus Isai 33.*

III. Gloria Cælestis grande bonum est, cum sit extremus magnificentiae divinae conatus. Deus in omnibus alijs donis divitiis, & liberalitatem suam demonstrat, sed non nisi in cælo magnificus apparet, ait Propheta. Terra, mare, Cæli, sidera, & cuncta tam admiranda Dei opera ejus gloriam manifestant; verum solus Paradisus Cælestis magnificentiam ejus patefacit. Nusquam nisi in inferno Deus punit ut Deus, nusquam nisi in cælesti gloria remuneratur, ut Deus. Omnia alia mala dicuntur guttæ furoris Domini, infernus eorum diluvium est. Sic omnia alia Bona, quæ Deus nobis in hac vita impertit, non nisi guttæ sunt illius torrentis voluptatis, qui Beatos inundabit. Hasce guttas servatis suis, ut ita dicam, effluere sinit, ut ipsis ostendat, quantas delicias in loco Beatitudinis sint inventuri; si in loco miseriæ tan-

*Furor Domini
stillavit
super nos,
2. Paral.
34. v. 21.*

tæ subinde dulcedines sentiantur. Si locus exilij tantas habeat amœnitates, quantæ habebuntur in patria? vae nobis, si hoc exilium patriæ nostræ præferamus. Miseriam nostram probè meremur, si tam cæci sumus, ut eam amemus.

Statue nulli labori parcere ad promerendam felicitatem, quam Christus censuit non carè nimis à se emi, dum eam sanguine suo emit.

Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Rom. 8. 18.

Opus te terret; mercedem attende. Aug. Ser. 6.

DIES IX.

De Pœnitentiæ Necessitate.

I.

Non sunt, nisi duæ ad Cælum viæ, innocentia, & pœnitentia. Verùm quis eò se perventurum speret per innocentiam præter solos illos, qui per ætatem peccare non possunt? peccator salutem æternam non obtinet sine pœnitentia, sine mortificatione. Quid est peccator? inquit Tertullianus: est homo ad pœnitentiam, & mortificationem natus. Peccatorem

Homo pœnitentia natus.

rem